

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Mir je v veliki nevarnosti

- ◆ ZDA so blokirale Kubo
- ◆ Hruščov: Preprečimo katastrofo
- ◆ Castro: Kuba ne bo padla

ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE so v sredo začele izvajati blokado Kube. Predsednik Kennedy je ukazal ameriškim oboroženim silam, naj preiščejo vsako ladjo, ki pljuje na Kubo. Enak ukaz velja tudi za letala. S tem sta bila kršena mednarodno pravo in suverenost Kube.

Ta ukrep je povzročil hudo napetost v svetu. Svetovni mir je v hudi nevarnosti. OBSTAJA VELIKA NEVARNOST, DA PRIDE DO AMERIŠKE INVAZIJE NA KUBO. INVAZIJA BI PRAV LAHKO ZANETILA ISKRO SVETOVNE VOJNE, MORDA CELO ATOMSKE VOJNE.

«Sovjetska zveza ne bo sprejela prenegljenih ukrepov. Ne bo se dala izzvati po nepravilnih dejanjih Združenih držav Amerike. Storili bomo vse, kar je od nas odvisno, da preprečimo izbruh svetovne vojne. Naše mnenje je, da bi bil sestanek na najvišji ravni koristen. Ameriška vlada mora pokazati zmernost in ustaviti izvajanje svojih piratskih groženj, ki bi utegnile imeti najhujše posledice. Če pa bodo ZDA izvajale svoj piratski načrt, bo sovjetska vlada prisiljena sprejeti obrambne ukrepe proti napadavcu. Dokler se ne uporabi atomsko orožje, je mogoče preprečiti vojno. Piratskih ukrepov ZDA ne moremo v nobenem primeru sprejeti. Če bi ameriška vlada kršila mednarodno pravo, bi skrajno napeti položaj lahko povzročil svetovno vojno z vsemi žalostnimi posledicami za narode obeh držav. Zaradi tega so sedaj potrebni napori ne samo SZ, socialističnih držav in Kube, temveč vseh držav in narodov, da se prepreči vojna katastrofa.

Tako je predsednik sovjetske vlade Hruščov odgovoril na brzojavko, ki mu jo je poslal znani filozof Bertrand Russell. Ta je poslal brzojavko tudi Kennedyju. V njej je bilo rečeno: «Toplo vam priporočam, da ste spravljivi. Ponudba Hruščova je življenjska pobuda. Svetujem vam tudi, da preprečite incidente s sovjetskimi ladjami, da se omogoči začetek pogajanj».

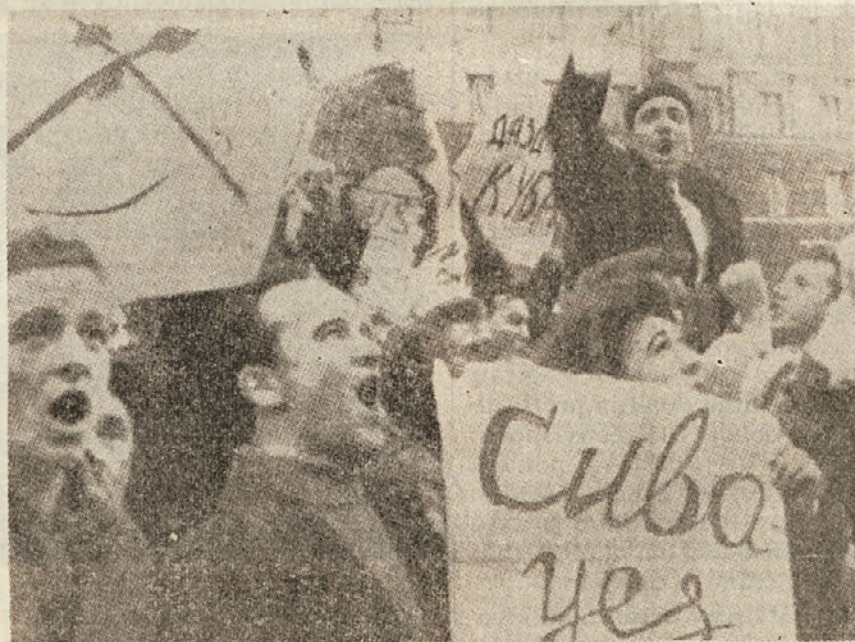
Blokada Kube je silno vznemirila ves svet. V njej vidijo milijoni ljudi silno nevarnost za mir. V najrazličnejših deželah je prišlo do manifestacij za mir, za Kubo, proti ZDA, proti vojni. Tudi v diplomatskih krogih vlada velika mrzličnost.

meriška vlada skuša opravičevati blokado Kube. Kennedy je obtožil Kubo, da ima atomsko orožje, samo zato, da bi se lahko skliceval na pakt o vse-ameriški vzajemni pogodbi. Blokada Kube ima namen prikriti nenadni napad, toda kubanska vojska je pripravljena, da ga odbije. ZDA so že dalj časa pripravljale v Organizaciji ameriških držav spletke proti Kubi. Začele so z gospodarskim bojkotom, sedaj pa so prišle do tega, da izvedejo še pomorsko blokado. S tem so kršile mednarodno pravo in suverane pravice Kube in drugih držav. «Naše orožje», je poudaril Castro, «ni ofenzivno. Nikoli nismo vodili napadalne politike. Nima mo namena napasti Združenih držav Amerike in ne držav Latinske Amerike. Pač pa bo Kuba sprejela vse ukrepe proti ameriški blokadi in se bo uprla tudi morebitnemu prihodu preiskovalnih komisij, kajti Kuba ni Kongo». Odločno stališče Sovjetske zveze pa je prava lekcija za ameriški imperializem. Kuba ni več fevd velikih ameriških monopolistov, ki so po drugi strani tudi gospodarji ameriškega predsednika Kennedyja. Kennedy lahko ukazuje Američanom, ne more pa ukazovati nam. Gospodje ameriški pirati naj se tudi zavedajo, da Kuba ni sama, ni osamljena. Kennedy se po drugi strani tudi smeši, ko pravi, da Kuba ograža Ameriko. To je nesmisel, saj prav ameriški državniki stalno bahavo izjavljajo, da so najmočnejši na svetu. Čemu naj bi se potem bali male države, kakršna je prav Kuba?»

Začasni generalni tajnik OZN U Tant je ponudil svoje posredovanje. Prizadeva si, da bi prišlo do neke vrste premirja. 45 izvenbloksovskih držav se zavzema za dosego pomiritve. Te države predlagajo, naj bi spor rešili na miren način. Zaenkrat naj bi po tem predlogu sovjetske ladje, ki so namenjene na Kubo ubrale drugo smer, v zameno za to pa naj bi ZDA ukinile blokado. Tudi Varnostni svet razpravlja o zadevi s Kubo. Do trenutka, ko to pišemo se zasedanje še nadaljuje in ni bil sprejet še noben ukrep.

Tito predlaga posebno sejo generalne skupščine OZN. Poudaril je, da prvi korak, ki vodi k mirni rešitvi kubanskega vprašanja je v takojšnjem prenehanju izvajanja ameriških ukrepov, ki so povzročili sedanj izredno nevarni položaj.

V sredo je Fidel Castro govoril po radiu. Med drugim je poudaril da ni nobenega razloga za izgovore, s katerimi a-

Z demonstracije pred ameriškim veleposlaništvom v Moskvi

Slovenska manjšina in upravne volitve

V volivnih programih, ki jih govorniki nekaterih strank na volivnih zborovanjih pojasnjujejo prebivavstvu, oziroma volivcem, se med drugim omenja tudi vprašanje pravic, zahtev in potreb na tem ozemlju živeče slovenske narodnostne manjšine. Rekel sem nekaterih strank, ker omenjenega vprašanja, kot v preteklosti tako tudi danes, v svoje programe ne vnašajo vse politične skupine, ki se potegujejo za predstavništva, hočem reči svetovavska mesta v tržaškem občinskem svetu. Za politične skupine, pripadajoče skrajni desnici, tega vprašanja, namreč, ne samo ni potrebno reševati, marveč bi se ga ne smelo niti omenjati. Nekako tako, kot da sploh ne obstaja. Za posamezne skupine neofašistov pa predstavlja pravcati atentat proti državni varnosti že samo to, da se ga nekdo dotakne. Toda v njihovem primeru gre pač za neko neodpravljlivo politično dediščino in, potemtakem, ni

ma smisla še kaj več o tem razpravljati.

Nekoliko drugačen je, kar zadeva vprašanje odnosov do slovenske manjšine in njenih pravic, primer s Krščansko demokracijo. Kot vladna stranka, ki nosi že domala vso povojno dobo pretežni del odgovornosti za vse dogajanje in dejavnost v državi, se tudi temu vprašanju ni mogla enostavno ogniti. Toda njena stališča in odnosi do slovenske manjšine so do rešitve tako imenovanega tržskega vprašanja bili prežeti s skrajno nestrpnostjo ter popolnim nerazumevanjem za njene potrebe. Razlika med njo in skupinami skrajne desnice je v tem pogledu tačas bila zelo majhna, oziroma je, točneje povedano, sploh je ni bilo.

Po ureditvi omenjenega teritorialnega vprašanja z londonskim sporazumom je takšno svoje negativno stališče sicer spremenila, toda samo po obliki, ker je v resnici vse ostalo pri starem. Svoja odkrita stališča nacionalne nestrpnosti in sovražnega razpoloženja do tukajšnje slovenske skupnosti je zamenjala s spravljivejšo politično govorico, v bistvu pa sprejetih obveznosti ni izpolnila, oziroma je izpolnila samo neznamen del tega, zakar se je bila njena vlada obvezala.

In tako so, skladno s takšnim razvojem, tudi njeni tukajšnji predstavniki, spočetka skrajno strupeni do vsega, kar je bilo povezano z vprašanjem slovenske manjšine, zadnji čas spremenili svoj ton. Ob priliki so nekateri tukajšnjih voditeljev KD celo javno izjavili, da bi vprašanje slovenske manjšine vendarle bilo nujno enkrat dokončno in ustrezno rešiti. Toda, vsakomur je jasno, da so to samo besede. V resnici je na zasedanjih mestnega občinskega sveta slovenska beseda še vedno smrtni greh, na sodišču pravitako, a uporaba Velikega trga za predvolivna zborovanja je bila strankam prepovedana samo zaradi tega, da bi na njem govorniki ne spregovorili tudi v slovenščini. In tako bi lahko našteali vrsto potreb in pravic, katerih izpolnitev bi slovenski manjšini imela biti zagotovljena že samo na osnovi republiške ustave, vtem ko se iz mrtvih črk ne morejo spremeniti v živo stvarnost ne ustavna načela in ne obveznosti, ki za krščanskodemokratsko vlado izhajajo iz londonskega sporazuma. In komu treba pripisati krivdo za takšno stanje, pri katerem slovenski manjšini še ni bila rešena vrsta zanjo življenjsko važnih vprašanj? Vsekakor onemu, logično, ki o tem odloča, a odloča tisti, ki ima oblast. Oblast pa je v rokah KD! Ona, oziroma njene vlade, ki se pri nas druga za drugo vrste že petnajst let, so o tem vprašanju razpravljale, ona, oziroma njeni predstavniki v vladi so ga reševali ter z njim v zvezi podpisali ustrezni meddržavni sporazum! In spet je zatem KD, ki po eni plati omenjeni sporazum priznava, po drugi

DUSAN FURLAN
bivši župan občine
Devin - Nabrežina

(Nadaljevanje na 6. strani)

Volivna zborovanja

Nedelja 28. oktobra
ob 10,30.

na trgu Perugino
govorita:

senator

Terracini
in Dušan Furlan

od 11. uri
SV. MAGDALENA ZGORNJA
govori Vera Žužek
ob 16. uri

V. KRIZU

govori dr. Karel Šiško
ob 19. uri

V. PODLONJERJU

govori Vittorio Vidali

Ponedeljek 29. oktobra
ob 17,30.

NA TRGU GOLDONI

govori Paolo Sema

ob 18. uri

V. GROPADU

govorita:

Mario Gerbec in Vera Žužek

ob 20. uri

NA PROSEKU

govorita:

Vittorio Vidali in F. Gombač

Torek 30. oktobra

ob 18. uri

V. PADRICAH

govorita:

Marija Bernetič in M. Gerbec

ob 20. uri

PRI MAGDALENI

govori Vittorio Vidali

V. TREBČAH

govorita:

Mario Gerbec in D. Lovriha

NAPAD NA KUBO

predstavlja hudo nevarnost za svetovni mir

Apel vodstva KPI

Državljeni, delavci, žene in mladina Italije! Sprožena je okrutna grožnja proti svetovnemu miru. Vsi zakoni o mednarodnem sožitju, načela svobodne plovbe in pravice trgovanja ter vzdrževanja odnosov z vsemi drugimi narodi, so zapravljeni in poteptani. Cinično žaljena je pravica narodov do samoodločbe za svobodo, za neodvisnost in nacionalno suverenost. Ameriški imperializem je še enkrat stresel tovor predrznosti in silja na pot, ki lahko privede do katastrofalnega termonuklearnega napada, zato da uveljavi vsojo voljo in moč svetovne nadvlade.

Opravičbe ameriške vlade so lažnjive in nesprejemljive in kot take so bile obsojene od najširšega svetovnega javnega mnenja. Vlada, kakor tudi ljudstvo Združenih držav dobro vedo, da ne preti Ameriki od strani Kube nikak vojaški, niti drugačen napad. Kuba je majhna država z le nekaj milijoni prebivalcev, oddaljena komaj nekaj tisoč kilometrov od svojih zaveznikov, obkoljena od vseh strani od prevratniških ameriških sil, ki imajo na tem teritoriju močna oporišča, ki jo prizadeta zaradi embarga, ki je pred meseci uvedla ameriška vlada, želi samo živeti v miru in v miru napredovati pri odpravljanju dediščine stoletne tuje nadvlade in notranje tiranije, v miru graditi novo družbo svobodnih in enakopravnih ljudi.

Izven diskusije je obrambni značaj oboroževanja Kube in pravica do obrambe lastnega ozemlja, spričo izkušenj, ki jih je dala agresija, do katere je že prišlo ter sistematičnih groženj, da do agresije ponovno lahko pride.

Toda vodilni krogi Združenih držav sovražijo Kubo ter se oborožujejo proti njej ne zaradi tega, ker se čutijo od strani Kube ogroženi, temveč zato, ker ne prenesejo, da bi se ta mali narod odtegnil ter s svojimi lastnimi silami rešil odvisnost, v kateri se nahajajo vsi drugi narodi Latinske Amerike. Ne prenesejo, da Ku-

ba s ponosom vzdrži vsak pritisk in napad, vzbuja vedno večje simpatije in odobrenja od strani vseh narodov in vseh svobodoljubnih ljudi ter postaja iz dneva v dan vedno bolj simbol napredne, demokratične in socialistične ideje v svetu.

Ameriški imperializem se ne obotavlja odkrito kazati, kako je še daleč od priznanja načel, na katerih lahko sloni režim mirnega sožitja in se zato še dalje s silo vmešuje nele v mednarodne spore, marveč tudi v notranje zadeve drugih držav. Za podreditev Kube je ameriški imperializem pripravljen pahnti vse človeštvo na rob nevarnosti jedrske vojne.

Državljeni, delavci, žene in mladina Italije! Naša država ne sme biti soodgovorna za to, kar dela ameriška vlada. Upreti se mora kakršnemu koli vojnemu dejanju. Naša država mora zavrniti ameriške ukrepe za blokado Kube, kot ukrepe, ki so nasprotni mednarodnemu pravu v mirni dobi. Italija mora braniti pravice in svobodo za svoje ladje, ki plovejo na Karibskem morju. Italija mora izraziti svojo solidarnost z malim in junaškim kubanskim ljudstvom, svojo simpatijo za stvar naroda, ki se bori za svobodo in mir. Italija mora izjaviti, da ne sprejema avtomatičnega funkcioniranja atlantskega pakta; izjaviti mora, da ne bo v nobenem primeru dovolila, da bi bilo italijansko ozemlje izrabljano v ameriške vojne namene. Italija naj se v tem smislu ravna tudi v Varnostnem svetu OZN, naj podpre iniciative, ki imajo za cilj prikazati agresiven značaj ukrepov, ki jih je sprejela ameriška vlada ter obsodbo teh ukrepov kot nevarnost za mir; naj podpre akcije za takojšnji preklic teh ukrepov in za začetek pogajanj, ki naj obnovijo mednarodno pravo, varnost in zaupanje narodov.

Italijanski državniki se danes ne zavedajo nevarnosti, ki preti Italiji in svetu, zato ne dajejo nobenega znaka, da obsojajo nezakonit značaj ukrepov, ki jih je sprejela ameri-

ška vlada, čeravno so ta značaj priznale stranke, ki sodelujejo z vlado. Zato so bolj kot kdaj koli potrebne budnost, mobilizacija in borbena iniciativnost ljudstva, enotnost vseh demokratov, laikov in katolikov, vseh antifašistov in vseh ljudi, ki ljubijo mir in svobodo.

Naj pride iz vrst delavskega razreda in ljudskih množic največja solidarnost s Kubo in z akcijami za mir. V tovarnah, na deželi, v šolah naj bodo na čelu solidarnostnih akcij delavci, komunisti, socialisti in komunistični mladinci. Naj pride do izraza kompaktna in močna volja velike večine italijanskih državljanov, strnjenih v obrambi svobode narodov, varnosti države in obrambe miru!

VODSTVO KOMUNISTIČNE PARTIJE ITALIJE

Usi narodi sveta naj dvignejo glas proti napadalni dejavnosti ZDA!

Sovjetska zveza svari pred nevarnostjo

Blokada okoli Kube pomeni kršitev mednarodnih zakonov. Toda če bi ZDA sprožile vojno, bi izzvale najmočnejšo in najodločnejšo reakcijo. Tako podarja sovjetska vlada v svoji noti, poslani ameriški vladi takoj po napovedi blokade Kube. Ista izjava tako-le nadaljuje:

Z dejansko uvedbo blokade Kube so ZDA postavile svoje oborožene sile v bojno pripravljenost. Gre za napadalna dejanja, ki jim ni para in ki dokazujejo, da se ameriški imperialistični krogi ne ustavljajo pred ničimer v svojih namenih, da zadušijo suvereno državo, članico OZN. V ta namen se ne bodo obotavljale pahnti svet v prepad vojaške katastrofe. Narodi vseh držav morajo jasno razumeti, da ZDA s tako avanturo začenjajo korak na poti sprožitve svetovne jedrske vojne.

S tem, da si ameriška vlada lasti pravico napadati ladje drugih držav na odprtem morju, praktično napoveduje piratska dejanja. Na podlagi listine ZN imajo vse države, majhne in velike pravico organizirati svoje življenje, kakor jim je volja, uvedi ukrepe za zaščito svoje varnosti, ki se jim zdijo potrebni in reagirati na napadalna dejanja proti njihovi svobodi in neodvisnosti. Če se to ne upošteva, pomeni napadati same temelje OZN in uvajati v mednarodno prakso zakon džungle ter odpirati pot brezkončnim spopadom.

Samo brezumneži lahko verjamejo, da bodo dosegli zaželene uspehe, če se bodo nasla-

Fidel Castro - voditelj kubanske revolucije. Pod njegovim spretnim vodstvom se je Kuba temeljito spremenila. Sovražniki Kube delajo vse

kar je v njihovi moči, da bi zadušili svobodo in napredek kubanskega ljudstva. Toda Kuba ni sama. Na njeni strani je ves svobodoljubni svet

va je polna hinavščine, kajti Sovjetska zveza je že večkrat izjavila, da ne bo niti ena sovjetska jedrska bomba padla na ozemlje ZDA ali na katero koli drugo ozemlje, razen če ne bi bil prej izvršen napad nanjo.

Kdo bi mogel verjeti, da predstavlja Kuba grožnjo za ZDA? Spričo obsežnosti in bogastva obeh držav in njihove vojaške moči, ne bi mogel noben pameten državnik niti za trenutek dopustiti, da Kuba lahko ograža ZDA ali katero koli drugo državo.

Kar se tiče sovjetske pomoči Kubi, je njih namen samo prispevati k povečanju obrambne sposobnosti otoka. Potrebo te pomoči utemeljuje dejstvo, da je bila kubanska republika že od prvih dni svojega obstoja predmet stalnih groženj in izzivanj s strani ZDA.

Če bi se vlada ZDA trudila (Nadaljevanje na 6. strani)

Vodja kubanske revolucije Fidel Castro govori revolucionarnim borcem: «Kube ni mogoče zasesti v 48 urah, ne v 48 dneh, ne v 48 me-

secih in ne v 48 letih, zakaj dokler bo en sam mož na bojišču, bo vztrajal v borbi proti napadavcu iz tujine...».

Kubanska revolucionarna vlada se je takoj po prevzemu oblasti z vso vneto lotila odpravljanja žalostne dediščine prejšnjih režimov, lotila se je odpravljanja nepismenosti. Kljub vsem težavam, kljub velikanski škodi, ki so jo prizadele Kubi imperialistične in najemniške sile, je rezultat borbe proti nepismenosti zelo velik.

Poslanec Giancarlo Pajetta o pravicah Slovencev v Italiji

Ko pravimo, da so manjšine tako majhne v primerjavi z ostalim prebivalstvom, hočemo poudariti vprašanje zaščite pravic teh manjšin in ne podcenjevati njihovega pomena ali postavljati vprašanja absorpcije ali asimilacije.

Razpravljamo torej o vprašanju, ki se v nobenem primeru ne more smatrati za pleonastično ali odvečno. To pa zaradi nedavne preteklosti, katere se moramo spominjati ter jo obsojati, zaradi sedanosti, ki ni zadovoljiva in tudi zaradi bodočnosti, ki zahteva jamstva in ki nas mora skrbeti.

Vprašanja manjšin se ne sme smatrati kot vprašanje, nebolečega izginotja manjšin. Sam koncept asimilacije, koncept o prehodnih pravicah, kolikor se n. pr. tiče šolskega pouka, koncept proti pravicam državljanov slovenskega jezika in proti interesom republike v svoji celoti. Zato mi odklanjamo koncept o asimilaciji

Iz govora, ki ga je imel med parlamentarno razpravo o posebnem statutu dežele Furlanija-Juljska krajina

kot koncept, ki četudi v zmanjšani obliki zopet postavlja temo šovinistične premoči. Italijanski narod ne more v nobenem primeru upoštevati tega kot aktualno vprašanje demokratične države.

Dolžnost italijanskega naroda

Dolžnost vsega italijanskega naroda in dolžnost italijanske republike je da dokaže zrelost za sožitje z državljani slovenskega jezika.

Danes velike in tudi male države dajejo dokaze te zrelosti in teh edino veljavnih izkušenj.

Vsi poskusi zaviranja razvoja narodne manjšine se nujno spopadajo z gibanji narodnih manjšin in povzročajo zatiranje na eni strani ter upor na drugi strani. Ti poskusi vodijo

v osvobodilna gibanja, ki jih ne smemo ignorirati.

Zakaj naj bi se bali priznati pravice Slovincem?

In zakaj naj bi se končno bali priznati pravice Slovincem, da se lahko poslužujejo svojega jezika v javnih uradih?

Tega v resnici ne morem razumeti.

V Sovjetski zvezi ima vsak narod pravico do svojega jezika in do šol v svojem jeziku. Isto velja tudi v naši sosedni državi Švici, kjer niso dovolj trije uradni državni jeziki, ampak je v veljavi še četrti, t. j. ladinski jezik in sicer v tistih predelih, kjer žive Ladinci.

Že stara albertinska italijanska ustava ki je bila sprejeta marca 1848, je dovoljevala poslancem iz dežel, kjer govorijo francoski jezik, da so se posluževali tudi v poslanski zbornici francoskega jezika, in da so dobivali tudi odgovore v francoščini.

Mi ne smemo odrekati svobode in nacionalnega življenja narodnim manjšinam, ki žive v Italiji. Tu nas ne sme zanimati koliko je Slovencev. To bi moralo veljati tudi če bi jih bilo samo en tisoč.

Obsodimo preteklost

Protivljenje našim predlogom pomeni protivljenje obsojanju preteklosti, ki jo mi obsojamo. Toda te preteklosti ne smemo obsojati samo mi, ki sedimo na teh klopih in tisti, ki sedijo blizu nas marveč jo mora obsojati, vsa italijanska zbornica, ki je antifašistična zbornica italijanske republike.

Mi smo vedno zahtevali spoštovanje pravic slovenske manjšine v Trstu in v Juljski krajini. Isto smo zahtevali tudi za nemško manjšino, ki živi v Italiji, dasi nemške množice ne volijo za komunistično listo. Isto smo zahtevali tudi za Francoze v Dolini Aoste.

Povrh vsega ima danes italijanska vlada dobre odnose z jugoslovansko vlado, zaradi česar se danes ne more govoriti o takoimenovani slovanski nevarnosti. To nevarnost danes vidijo samo še misovci.

Isto kot za Slovence v Italiji velja, seveda tudi za Italijane v Jugoslaviji. Sicer pa to jugoslovanski zakoni tudi priznavajo.

Republiška ustava

Italijanska ustava ne pravi le, da so vsi državljani enakopravni, marveč v svojem šestem členu jasno določa, da morajo biti zaščitene pravice pripadnikov jezikovnih manjšin. Zato zahtevamo, da se to zapiše tudi v zakonu za deželo.

Mi bomo nadaljevali boj za pravice manjšin in če naše zahteve na tem mestu ne bodo sprejete jih bomo postavili ob drugih priložnostih in v deželni skupščini.

Tržaška slovenska mladina!

Volitve 11.-12. novembra za novi občinski svet morajo zanimati tudi vas (bodisi da ste, ali pa še niste volivci) in vas morajo še posebej spodbujati v akcijo za rešitev velikih ter težavnih vprašanj tržaške mladine.

- ★ TRST je morda edino mesto, kjer se mladini še sploh niso odprla vrata v tovarne, podjetja in urade. Velika industrija z državno udeležbo in naše ladjedelnice zapirajo vrata pred mladino in sploh ne sprejemajo vajencev. **IN TAKO MLADI DELAVCI, ŠTUDENTJE, KI SO DOVRŠILI SVOJE ŠOLANJE, MLADI TEHNIKI ODHAJAJO IZ TRSTA V TUJINO.**
- ★ Na področju zaposlitve vladajo v Trstu klientelizem in diskriminacija. Zaposleni mladinci in dekleta so najbolj izkoriščani, in to tako v pogledu plač kot delovnih urnikov, s čemer se kršijo celo veljavni zakoni.
- ★ Tržaška šola, od osnovne do univerze, ni v skladu z duhom časa in obstoječimi potrebami: primanjkuje učilnice, oprema in predvsem ustrezni ukrepi, da bi se dejansko vsej mladini zagotovila pravica do šolanja.

Najbolj nazadnjaški krogi, predvsem fašisti, ki se nikakor nočejo opovedati preteklosti, ki sta jo zgodovina in italijansko ljudstvo obsodila, skušajo s pomočjo najbolj nevezgajnih sredstev in primerov spremeniti mladino v manevrsko množico za svoje umazane namene, spodbujajoč jo k šovinističnemu in protislovenskemu sovraštvu, ki ga tolerirata tako odgovorna oblast kot šola, kjer pouk o odporiškem gibanju in načelih Ustave še ni našel svojega mesta.

TEŽKA JE POTEMTAKEM ODGOVORNOST VLADE, KRŠČANSKE DEMOKRACIJE IN TISTIH STRANK, MED KATERIMI JE TUDI STRANKA DR. SIMČIČA, KI SO JO VSA TA LETA PODPIRALA. MLADINA, KI PREDSTAVLJA BODOČNOST, JE ZATOREJ NAJBOLJ ZAJINTERESIRANA, DA PRIDE DO RESNIČNE DEMOKRATIČNE OBNOVE TER DO URESNIČENJA PREOKRETA NA LEVO.

Komunistična partija

je stranka miru, enotnosti med Slovenci in Italijani, stranka borbe proti fašizmu, za demokracijo in za gospodarski ter socialni napredek.

Komunistična partija

se bori za DEMOKRATIČNO IN NAPREDNO OBČINSKO UPRAVO, KI SE BO ZAVZEMALA ZA VPRASANJE TRŽAŠKE MLADINE IN SE TRUDILA ZA NJIHOVO REŠITEV OB AKTIVNEM SODELOVANJU MLADINE SAME, IN TO PREKO NA NOVO USTANOVLJENE OBČINSKE MLADINSKE KONZULTE.

Komunisti se borijo:

- ★ Za demokratično preosnovo šole in zlasti za ureditev slovenske šole, ki naj zagotovi možnost izobrazbe vsem.
- ★ Za vskladitev in demokratizacijo strokovnega šolanja.
- ★ Za to, da se v industrijskih podjetjih IRI zaposle vajenci do 10% celotnega števila zaposlene delovne sile.
- ★ Za enake plače mladeničem in dekletom za isto delo, za skrčenje delovnega urnika od 8 na 6 ur za mladino med 14 in 16 letom starosti; za spremembo zakona o vajeništvu, ki naj med drugim tudi določi najnižjo plačo, katera pa ne sme biti izpod 50% celotne delavske plače; za odpravo klientelizma in diskriminacije pri sprejemanju na delo.
- ★ Za dodelitev primerne števila novih ljudskih stanovanj novo poročencem.
- ★ Za občinski načrt razvoja šole, ljudske kulture in množičnega športa ob sodelovanju mladinskih organizacij.
- ★ Za enakopravnost pri sprejemanju v službo slovenske mladine na vseh delovnih področjih, vključno v državne, poldržavne in krajevne javne ustanove.

V okviru borbe za mir, razorožitev in prijateljstvo med narodi, vztrajajo komunisti tudi pri zahtevi za skrčenje vojaškega roka na eno leto.

Slovenski mladinci in dekleta!

**ZA SVOJO IN VAŠEGA MESTA BODOČNOST
ZA TAKŠNO OBČINSKO UPRAVO, KI BO MISLILA TUDI NA VAS
ZA POLITIKO MIRU IN DEMOKRACIJE, PROTI FAŠIZMU
ZA DEJANSKI PREOKRET NA LEVO**

*Glasujte in prepričajte tudi druge,
da glasujejo*

za komunistično listo!

Tržaške slovenske žene!

Ko se boste 11. novembra znašle pred volivnimi skrinjicami, dobro premislite, preden oddate svoj glas!

Volivni izid je v veliki meri odvisen od volivk, katerih je nad 20.000 več od moških volivcev.

Volite za demokratično občino, ki naj bo

- ★ SREDIŠČE VSEH POBUD V BORBI ZA MIR;
- ★ ODLOČNA V OBRAMBI NARODNIH PRAVIC SLOVENSKE SKUPNOSTI;
- ★ PRAVIČNA PRI ODMERJANJU DAVKOV IN PRISTOJBIN, V SMISLU, DA KDOR VEČ IMA, NAJ TUDI VEČ DA;
- ★ SODOBNA GLEDE ORGANIZIRANJA SOCIALNIH SLUŽBOSTI.

Kar zadeva posebne potrebe žena, pa komunisti zahtevajo:

- primerno stanovanje za vsako družino;
- več otroških vrtcev, kot doslej tudi za slovenske otroke, z ustreznim urnikom za matere, ki delajo, boljše opremljenih in z večjim številom osebja, ki mu treba tudi zagotoviti boljše plače;
- večje število učilnic, da bi se mogli odpraviti turnusi;
- nova občinska otroška zabavišča, z izboljšanim poslovanjem teh ustanov nasploh, kakor tudi zagotovitev pošolskega pouka ter ustanovitev otroških zabavišč za slovenske otroke;
- združitev socialne varstvene službe za otroke, pod vodstvom in nadzorstvom krajevnih oblastvenih ustanov, in počitniške kolonije, ki jih bo upravljala občina tudi za slovenske otroke;
- mehanične občinske pralnice;
- občinsko potrošniško ustanovo, ki naj opravlja naloge, za katere je bila ustanovljena, se pravi, da predvsem nabavi blago tam, kjer se proizvaja, da bi se tako zavrlo naraščanje cen in ponarejevanje živil;
- prizadevanje in aktivno zanimanje občine v smislu borbe proti ponarejanju živil nasploh;
- ustanovitev občinskih lekarn;
- reorganizacijo in moderniziranje bolnic;
- izboljšanje javnih prevozov.

Za rešitev teh in drugih važnih vprašanj, postavljajo komunisti zahtevo po ustanovitvi občinske konzulte žena, v kateri naj bodo udeležene vse stranke, v svrhu sodelovanja z občinsko upravo ter za uresničitev zahtev ženskega prebivalstva.

*Za mir!
Za enakopravnost med Slovenci in Italijani in prijateljstvo med narodi!*

*Za blagostanje in vedrost sleherne tržaške družine!
Za to, da bi naše mesto znova vzcvetelo in bi mladina ne bila več primorana odhajati za delom v druge dežele!*

VOLITE TA ZNAK

KANDIDATI K.P.I.

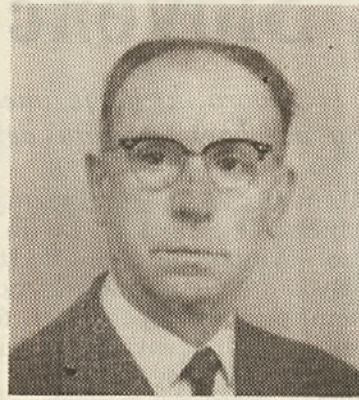
1. Vidal Vittorio

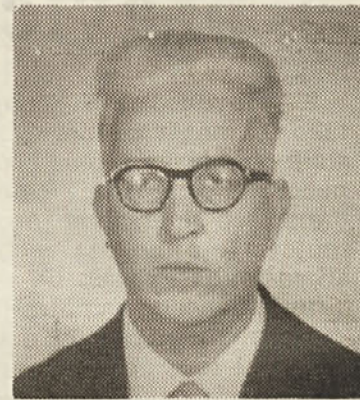
2. Pogassi Giuseppe

3. Bernetič Marija

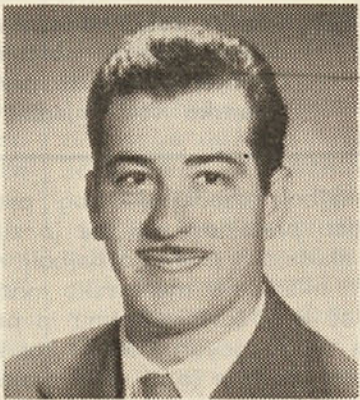
4. Radich Ernesto

5. Gombacci Franc

6. Weiss Laura

7. Padovan Lucian

8. Calabria Arturo

9. Tonel Claudio

10. Grbec Mario (neodvisni)

11. Russo in Burlo Jole

12. Muslin Giuseppe

13. Burlo Giuseppe

14. Braun Atto

15. Crevatin Lino

16. Ervatti Mario

17. Hrovatin Ivana

18. Cuffaro Antonino

19. Semilli Emilio

20. Gherbez Gabrijela

21. Petronio Bruno

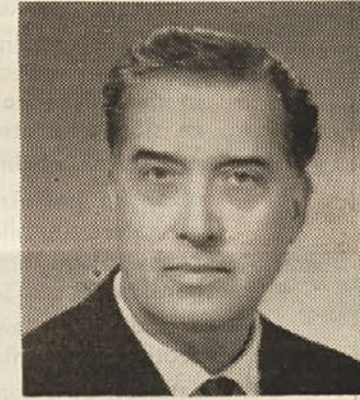
22. Susa Livio

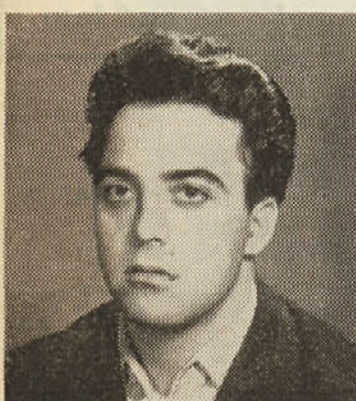
23. Sorini Libera

24. Šiškovič Karel

25. Desanti Mario

26. Guglielmi Adolf

27. D'Agosto Artemio

28. Del Vecchio Renzo

29. Zobec Armida

30. Zerjal Agostino

ZA TRŽAŠKI OBČINSKI SVET

Badalich Jože

32. Battilana Attilio

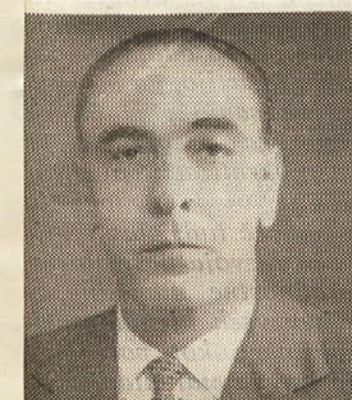
33. Criscenti Mario

34. Kodrič Dušan

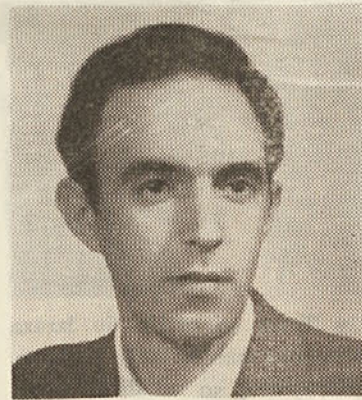
35. Zidar Ferdinand

36. Debarbora Silvio

37. Poccecai Vittorio

38. Zecchini Bruno

39. Perini Sergio

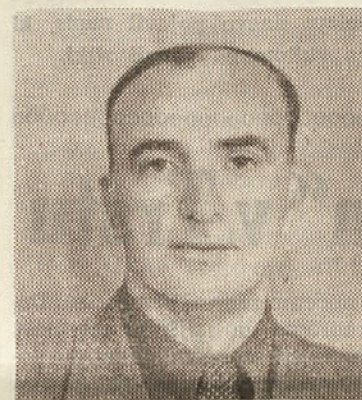
40. Anghelone Luigi

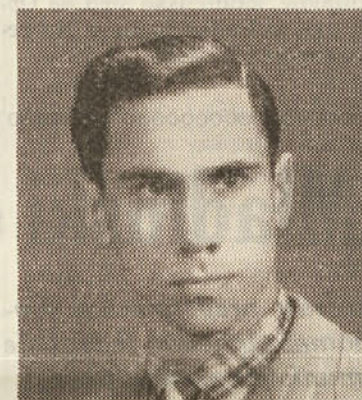
41. Codri in Sirk Leda

42. Morgutti Tullio

43. Cattonar Antonio

44. Prašelj Ladislav

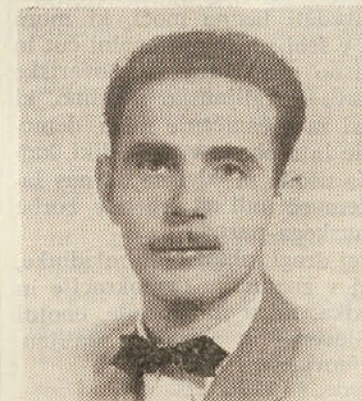
45. Zambon Mario

46. Cermeli Giordano

47. Krežič Venceslav

48. Tribuson Libero

49. Bertocchi in Gosetti Anna

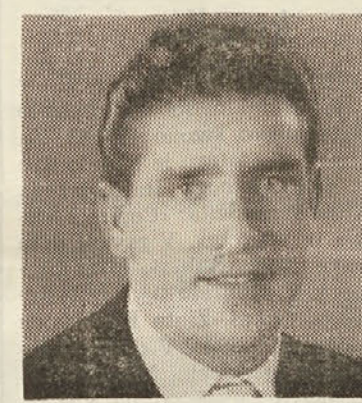
50. Čok Viljem

51. Slavec Maric

52. Stibil Carlo

53. Babuder Libero

54. Pahor Luciano

55. Oss-Pegorar Giovanni

56. Bravin Sergio

57. Žužek in Walderstein Vera

58. Mosetti Bruno

59. Zergol Doro

60. Pernarčič in Lussi Quirina

